

УЧИ МЕ СИНИША ДА БУДЕМ МИСЛИША

У школској клупи, кроз прозор гледам
суморно и тмурно је време,
ипак озарен решавам
математичке задатке и проблеме.
И док напољу добује јесења киша,
у мом срцу је пролеће
јер сам постао прави мислиша,
хвала ти, Синиша!

Што нас учиш како се креира и ствара,
што подстичеш децу која имају дара!
Уз лакоћу нам формуле постају слуге,
пред сваким изазовом покрећемо вијуге!
Кретање, притисак и деловање сила,
физика ми постаде срцу мила.
Једнога дана постаће неко од нас
инжењер, лекар, пекар или алас.

Последња станица на путу образовања,
неком ће бити факултет, неком школа виша,
али ћемо увек знати да је темељ нашега знања
поставила школа „Николајевић Синиша“!

Немања Парлић VI/3